

РЕШЕНИЕ

№ 3023

гр. София, 04.05.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 69
състав**, в публично заседание на 21.04.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Милена Славейкова

при участието на секретаря Грета Грозданова, като разгледа дело номер **689** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл.156 и следващите от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК), във връзка с чл.9б, чл.4, ал.1 от Закона за местните данъци и такси (ЗМДТ)

Образувано е по жалба от „КОНДОР ПРОПЪРТИС БЪЛГАРИЯ“ ЕАД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], [улица], представлявано от В. Х. М., срещу Акт за установяване на задължения по декларация (АУЗД) по чл.107, ал.3 от ДОПК № ДНИ20-ТД26-58/11.11.2020 г. издаден от М. Д. П. на длъжност инспектор в отдел “ОП-Нови Искър“ на дирекция „Общински приходи“ към направление „Финанси и здравеопазване“ при Столична община (СО), потвърден с Решение № СФД20-РД28-380/21.12.2020 г. на директора на дирекция „Общински приходи“ към направление „Финанси и здравеопазване“ при Столична община, в частта на установени задължения за ТБО за периода от 01.06.2020 г. до 31.10.2020 г. в общ размер на 9327,80 лв., от които главница в размер на 9264,50 и лихви за забава в размер на 63,31лв.

В жалбата се излага твърдение, че в акта липсват фактически и правни основания за облагането с такса битови отпадъци (ТБО), както и органът по приходите не е изследвал характера на имотите и дали такава услуга въобще е предоставяна на територията, на която се намират. Навеждат се доводи, че придобиването на имотите е вследствие преобразуване чрез промяна на правната форма на дружеството, поради което с оглед разпоредбата на чл. 14, ал. 3 от ЗМДТ не може да се вмени задължение за подаване на декларация на „КОНДОР ПРОПЪРТИС БЪЛГАРИЯ“ ЕАД. Сочи се, че

предходният собственик на имотите е декларирал обстоятелства, въз основа на които общинският съвет е определил таксата за цялата година, като е предвидил в план-сметката си такса на база деклариран контейнер. Счита се, че предвид идентичността на имотите при единствена разлика в собствеността, промяната на таксата е в нарушение на чл. 68 от ЗМДТ. Възражава се срещу определянето на таксата на база отчетната стойност на имота, като се навежда практика на СЕС по приложението на Директива 2006/12/ЕО и принципа „замърсителят плаща“. Счита, че притежаването на незастроен УПИ в строителните граници на [населено място] е достатъчна предпоставка за нарушаване на принципа на съразмерност/пропорционалност, доколкото битови отпадъци се произвеждат от дейността на хората в жилищни и нежилищни имоти. Иска се отмяна на обжалвания акт в частта на определената ТБО във всичките ѝ компоненти по чл. 62 от ЗМДТ.

Ответникът – Директорът на дирекция „Общински приходи“ към направление „Финанси и здравеопазване“ при Столична община, оспорва жалбата чрез юрк. С.. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, като взе предвид и обсъди наведените от страните доводи във връзка със събраните по делото доказателства, намира за установено от фактическа страна следното:

Административното производство по чл.107, ал.3 от ДОПК е образувано на 23.10.2020 г. с Наредване № ДНИ20-ТД26-58/23.10.2020 г. на орган по приходите във връзка с подадено искане с вх.№ ДНИ20-ТД26-56/13.10.2020г. от „КОНДОР ПРОПЪРТИС БЪЛГАРИЯ“ ЕАД за издаване на Акт по чл.107, ал.3 от ДОПК.

Предмет на искането е установяване на задължения за данък сгради и такса битови отпадъци за периода от 01.06.2020г. до 31.10.2020г. върху нежилищен имот, собственост на жалбоподателя, находящ се в [населено място], район Нови Искър, представляващ земя с идентификатор 80409.5824.34 и три броя сгради с идентификатори 80409.5824.34.1, 80409.5824.34.2, 80409.5824.34.3. Декларираната земя с идентификатор 80409.5824.34 е с обща площ 6156,00кв.м. и застроена площ 502,00кв.м., като отчетната ѝ стойност е 361 192,56лв. Трите сгради, построени върху земята, Н. С. С., ЕГН [ЕГН], от [населено място],[жк], [жилищен адрес] представляват офис сграда с идентификатор 80409.5824.34.1, на два етажа с РЗП 404 кв.м. и отчетната стойност 770 086,16лв.; производствена сграда /хале/ с идентификатор 80409.5824.34.2, на един етаж, с РЗП 300 кв.м., и отчетна стойност 414661,78лв. и производствена сграда /монтажно-ремонтно хале/ с идентификатор 80409.5824.34.3, на един етаж, с РЗП 563кв.м. и отчетната стойност 677539,60лв.

Установява се, че процесните имоти са станали собственост на жалбоподателя в резултат на извършено преобразуване чрез промяна на правната форма на „КОНДОР ПРОПЪРТИС БЪЛГАРИЯ“ ЕООД в „КОНДОР ПРОПЪРТИС БЪЛГАРИЯ“ ЕАД, чието вписване е извършено в Търговския регистър на 05.05.2020г.

В тази връзка от жалбоподателя са подадени данъчна декларация по чл.14 от ЗМДТ с вх.№ [ЕГН]/16.06.2020г. и коригираща данъчна декларация по чл.14 от ЗМДТ с вх. № [ЕГН]/21.08.2020г., с която процесните имоти са декларирани пред общината.

В хода на административното производство е установено, че няма подадена декларация по чл.23 и чл.24 от Наредбата за определяне и администриране на местни такси и цени на услуги, предоставяни от Столична община от „КОНДОР ПРОПЪРТИС БЪЛГАРИЯ“ ЕАД.

Издаден е процесният Акт за установяване на задължения по декларация по чл.107,

ал.3 от ДОПК № ДНИ20-ТД26-58/11.11.2020 г., в който е установено, че декларираните имоти са годен обект на данъчно облагане. Определена е такса битови отпадъци за период 01.06.2020г. - 31.10.2020г. в общ размер на 9264,50лв., изчислена като сбор от отчетните стойности на горечитираните имоти в общ размер на 2 223 480,10лв., умножен съответно по 3,2 промила за сметосъбиране и сметоизвозване; 2,8 промила за обезвреждане в депа или други съоръжения на битовите отпадъци и 4,00 промила за поддържане чистотата на териториите за обществено ползване. Получените стойности са умножени по броя месеци, в резултат на което е получена общо дължимата сума за такса смет в размер на 9264,50лв.

Задължението за ТБО е определено съгласно чл.26 от Наредбата на СОС за определяне и администриране на местни такси и цени на услуги, предоставяни от Столична община (НСОСОАМТЦУПСО). Посочено е в акта, че съгласно Заповед № СО19-РД09-1482/31.10.2019г. се събира такса за сметосъбиране и сметоизвозване на битовите отпадъци, за обезвреждане в депа и/или други съоръжения на битови отпадъци, за поддържане чистотата на териториите за обществено ползване в промили върху отчетната стойност, както следва: по чл.26 - за нежилищни имоти на предприятия в размер на 10 промила върху отчетната стойност, разпределени както следва:

- 3,2 промила за сметосъбиране и сметоизвозване
- 2,8 промила за обезвреждане в депа или други съоръжения на битовите отпадъци
- 4,00 промила за поддържане чистотата на териториите за обществено ползване.

Такса битови отпадъци за 2020г. на задълженото лице за периода на облагане от 01.06.2020г. до 31.10.2020г. е 9264,50лв., определена както следва:

$2223480,10 \times 3,2 : 1000 = 7115,14 \text{ лв.} : 12 \times 5 = 2964,64 \text{ лв.}$

$2223480,10 \times 2,8 : 1000 = 6225,74 \text{ лв.} : 12 \times 5 = 2594,06 \text{ лв.}$

$2223480,10 \times 4,0 : 1000 = 8893,92 \text{ лв.} : 12 \times 5 = 3705,80 \text{ лв.}$

Или общо: главница от 9264,50лв. и лихва за забава от 63,31лв.

Актът е обжалван по отношение на установената такса за битови отпадъци в законоустановения срок с жалба с рег. № ДНИ20-ТД26-58(3)/17.11.2020 г.

В срока по чл. 155, ал.1 от ДОПК, вр. чл. 144, ал.1 от ДОПК, вр. чл. 4 и чл.9б от ЗМДТ е постановено Решение № № СФД20-РД28-380/21.12.2020 г. на директора на дирекция „Общински приходи“ към направление „Финанси и здравеопазване“ при Столична община, с което е потвърден издаденият АУЗД. Решението е връчено на 08.01.2021 г. и е обжалвано с жалба чрез Столична община до АССГ вх.№ ДНИ20-ТД26-58/6/19.01.2021г., с което е спазен срокът за обжалване.

Видно от становище на началник РИ “Нови Искър“, за периода 01.06.2020г. – 31.10.2020г., процесните имоти не попадат в границите на сметосъбиране и сметоизвозване на битови отпадъци на район „Нови Искър“, като е посочено, че земя с идентификатор 80409.5824.34 е на пряко договаряне с фирма „Макс Трейд Спед“ ООД по чл. 24 от Наредбата за управление на отпадъците и поддържане и опазване на чистотата на територията на Столична Община, а останалите сгради, построени върху земята с идентификатори 80409.5824.34.1, 80409.5824.34.2 и 80409.5824.34.3 са извън границите на сметосъбиране и сметоизвозване, съобразно Заповед № СОА19-РД09-1482/31.10.2019г. на Кмета на Столична Община.

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

Съдът намира подадената жалба за допустима, като подадена от надлежна страна –

адресат на АУЗД и собственик на процесните недвижими имоти, за които са определени задължения за такса битови отпадъци (ТБО) за процесния период от 01.06.2020 г. до 31.10.2020 г. Изчерпан е задължителният административен ред за оспорване по чл. 152 и сл. от ДОПК, приложим на основание чл. 4, ал. 1 от ЗМДТ и чл. 9б от ЗМДТ и като такава следва да бъде разгледана по същество.

Съгласно чл. 160, ал. 2 от ДОПК, приложим в настоящото производство на основание чл. 144, ал. 1 от ДОПК и чл. 4, ал. 1 ЗМДТ, съдебният контрол за законосъобразност на актовете по чл.107, ал. 3 ДОПК, обхваща проверка за компетентност на органа - издател, спазване на предписаната от закона форма, процесуалния и материалния закон при издаването им и съответствието им с целта на закона.

Оспореният АУЗД е издаден от компетентен орган по приходите по смисъла на чл. 4, ал.1 от ЗМДТ – служител в общинската администрация, заемащ длъжността инспектор в отдел „Общински приходи-Нови Искър“ към дирекция „Общински приходи“, Направление „Финанси и здравеопазване“ при Столична община, оправомощен със Заповед №СОА20-РД09-1362/14.02.2020 г. на кмета на Столична община /л.104 по делото/. Същият е в установената форма, при липса на данни за допуснати съществени процесуални нарушения – такива, които съществено са ограничили правото на защита на засегнатото лице или ако не бяха допуснати, органът би постановил решение в противен смисъл. Спорът между страните е изцяло материалноправен – относно предоставяне на услугите по чл.62 от ЗМДТ и определяне размера на ТБО за процесния имот за периода от 01.06.2020 г. до 31.12.2020 г.

По силата на чл.62 от ЗМДТ, в относимата за 2020 г. редакция ТБО се заплаща за извършваните от общината услуги по:

1. събиране и транспортиране на битови отпадъци до съоръжения и инсталации за тяхното третиране;
2. третиране на битовите отпадъци в съоръжения и инсталации;
- 3.поддържане на чистотата на териториите за обществено ползване в населените места и селищните образувания в общината.

Установява се от становище на Г. К. – началник РИ „Нови Искър“ при СО, че за периода 01.06.2020г. – 31.10.2020г., процесният нежилищен имот - земя с идентификатор 80409.5824.34 е на пряко договаряне с фирма „Макс Трейд Спед“ ООД по чл.24 от НСОСОАМТЦУПСО, а процесните сгради, построени върху земята с идентификатори 80409.5824.34.1, 80409.5824.34.2 и 80409.5824.34.3 са извън границите на сметосъбиране и сметоизвозване, съобразно Заповед № СОА19-РД09-1482/31.10.2019г. на Кмета на Столична Община.

При непредоставяне на услугата по чл.62, т.1 от ЗМДТ - събиране и транспортиране на битови отпадъци до съоръжения и инсталации за тяхното третиране съдът приема, че по отношение на процесния имот не се предоставя и услугата по чл.62, т.2 от ЗМДТ - третиране на битовите отпадъци в съоръжения и инсталации. След като по отношение на нежилищните сгради не се предоставя услугата „събиране и транспортиране“, то логично не се ползва и услугата за „третиране на тези битови отпадъци в съоръжения и инсталации“. Казано с други думи – след като от процесния нежилищен имот, в неговата цялост – земя и сгради, не се събират и извозват отпадъци, то логично не се дължи такса за услуга по третиране на тези отпадъци в депа и съоръжения. Тук е мястото да се отбележи, че въпреки дадените на ответника указания с разпореждане от 10.02.2023 г. за представяне на доказателства за

предоставяне на всички услуги по чл.62 ЗМДТ, вкл. относно третиране на битовите отпадъци в съоръжения и инсталации, ответникът не е ангажирал такива доказателства. Представено е становище изх.№ ДНИ20-ТД26-58-21 от 16.02.2023 г. на дирекция „ОП“ – СО, според което доказателствата относно предоставяне на услугите по чл.62 и чл.66 ЗМДТ са представени при предходното разглеждане на спора по адм.д.№ 919/2021 г. на АССГ.

Съдът приема, че разпоредбата на чл.19, ал.4 от НСОСОАМТЦУПСО (за имоти на предприятия и граждани, попадащи извън границите на организираното сметосъбиране и сметоизвозване, се събира такса за обезвреждане на битовите отпадъци в депа или други съоръжения и за поддържане чистотата на териториите за обществено ползване в размер пропорционален в промили на отчетната стойност на имотите на предприятията, респ. на данъчната оценка на имотите на гражданите) противоречи на чл.67, ал.1 от ЗМДТ (ред. в сила от 01.01.2020 г.) – размерът на ТБО за всяко задължено лице се определя за календарна година при спазване на принципа за понасяне на разходите от причинителя или притежателя на отпадъците; на чл.67 ал.4 - количеството битови отпадъци е водеща основа за определяне на размера на таксата за битови отпадъци и на чл.67, ал.8, т. 2 от ЗМДТ.

Дължим е извод за недължимост на определената такса за услугите по чл.62, т.1 и т.2 от ЗМДТ, определени с оспорения АУЗД, както следва:

$2223480,10 \times 3,2 : 1000 = 7115,14 \text{ лв.} : 12 \times 5 = 2964,64 \text{ лв.}$ главница

$2223480,10 \times 2,8 : 1000 = 6225,74 \text{ лв.} : 12 \times 5 = 2594,06 \text{ лв.}$ главница.

При общо определена лихва в размер на 63.31 лв., припадащата се част от лихвата за главница в размер на 2964,64 лв. спрямо общото задължение в размер на 9264.50 лв. е 20.26 лв. При общо определена лихва в размер на 63.31 лв., припадащата се част от лихвата за главница в размер на 2594,06 лв. спрямо общото задължение в размер на 9264.50 лв. е 17.73 лв. В посочените части процесният АУЗД следва да бъде отменен. Тъй като по делото не се установи ползването от страна на жалбоподателя на услугите по чл.62, т.1 и т.2 от ЗМДТ е неотнормимо обсъждане на пространните му доводи относно принципа „замърсителят плаща“. При неизвършване на услугата по организирано сметосъбиране и сметоизвозване е безпредметно обсъждане на приложението на чл.23 и чл.24 от НСОСОАМТЦУПСО. Правилно и обосновано в тази връзка административният орган е пристъпил към определяне на размер на таксата по реда на чл.26 от Наредбата - извън случаите на чл. 23 и чл. 24 такса за битови отпадъци на нежилищни имоти на предприятията се определя пропорционално в промили на база отчетната стойност на имотите.

Относно другата спорна услуга по чл.62, т.3 от ЗМДТ за поддържане на чистотата на териториите за обществено ползване в населените места и селищните образувания в общината ответникът е представил доказателства за тяхното реално предоставяне (л.136-л.217 от адм.д.№ 919/21 г. на АССГ). Дължим е извод за дължимост на определената такса за услугите по чл.62, т.3 от ЗМДТ, определена с оспорения АУЗД на база отчетната стойност на имотите, както следва: $2223480,10 \times 4,0 : 1000 = 8893,92 \text{ лв.} : 12 \times 5 = 3705,80 \text{ лв.}$ В тази част оспорването срещу АУЗД следва да бъде отхвърлено като неоснователно.

При този изход на спора и на основание чл.161, ал.1 от ДОПК разноски се дължат и на двете страна по спора. Жалбоподателят не е представил доказателства за сторени разноски за адвокатско възнаграждение. Направил е разноски в размер на 10 лв. държавна такса пред АССГ и 74.62 лв. държавна такса пред ВАС, за които спрямо

уважената част от жалбата в размер на 5596.69 лв. при обжалваем интерес от 9327.81 лв., му се дължат разноски в размер на 50.77 лв. Ответникът е направил разноски в размер на 75 лв. за държавна такса пред ВАС, за които спрямо отхвърлената част от оспорването му в размер на 3731.12 лв. се дължат разноски в размер на 30 лв. На ответника се дължи юрисконсултско възнаграждение в размер на 673.11 лв. съгласно чл.8, ал.1, вр. чл.7, ал.2, т.2 от Наредба № 1/2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения – за една инстанция, съответно за три съдебни инстанции – 2019.33 лв.

Доколкото жалбоподателят е заплатил държавна такса за образуване на делото в размер на 10 лв., а дължи държавна такса в размер на 50 лв., същият следва да бъде осъден да доплати на АССГ държавна такса в размер на 40 лв.

По изложените съображения и на основание чл. 160, ал. 1 от ДОПК, Административен съд София град, Първо отделение, 69-и състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалба на „КОНДОР ПРОПЪРТИС БЪЛГАРИЯ“ ЕАД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], [улица], представлявано от В. Х. М., Акт за установяване на задължения по декларация по чл.107, ал.3 от ДОПК № ДНИ20-ТД26-58/11.11.2020 г. издаден от М. Д. П. на длъжност инспектор в отдел “ОП-Нови Искър“ на дирекция „Общински приходи“ към направление „Финанси и здравеопазване“ при СО, потвърден с Решение № СФД20-РД28-380/21.12.2020 г. на директора на дирекция „Общински приходи“ към направление „Финанси и здравеопазване“ при Столична община, в частта определената ТБО за услугите по чл.62, т.1 и т.2 от ЗМДТ за периода от 01.06.2020 г. до 31.10.2020 г., както следва: по т.1 за сумата от 2964,64 лв. главница и лихва за забава в размер на 20.26 лв. и по т.2 за сумата от 2594,06 лв. главница и 17.73 лв. лихва за забава, или общо за сума в размер на 5596.69 лв.

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „КОНДОР ПРОПЪРТИС БЪЛГАРИЯ“ ЕАД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], [улица], представлявано от В. Х. М., срещу Акт за установяване на задължения по декларация по чл.107, ал.3 от ДОПК № ДНИ20-ТД26-58/11.11.2020 г. издаден от М. Д. П. на длъжност инспектор в отдел “ОП-Нови Искър“ на дирекция „Общински приходи“ към направление „Финанси и здравеопазване“ при СО, потвърден с Решение № СФД20-РД28-380/21.12.2020 г. на директора на дирекция „Общински приходи“ към направление „Финанси и здравеопазване“ при Столична община, в частта определената ТБО за услугата по чл.62, т.3 от ЗМДТ за периода от 01.06.2020 г. до 31.10.2020 г. в размер на 3731.12 лв. – главница и лихви за забава.

ОСЪЖДА КОНДОР ПРОПЪРТИС БЪЛГАРИЯ“ ЕАД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], [улица], да заплати на Столична община разноски за държавна такса в размер на 30 лв. И юрисконсултско възнаграждение за три съдебни инстанции в размер на 2019.33 лв. Съгласно чл.161, ал.1 от ДОПК.

ОСЪЖДА Столична община да заплати на КОНДОР ПРОПЪРТИС БЪЛГАРИЯ“ ЕАД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], [улица], разноски за държавна такса в размер на 50.77 лв.

ОСЪЖДА „КОНДОР ПРОПЪРТИС БЪЛГАРИЯ“ ЕАД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], [улица], да доплати на сметка на Административен съд София град държавна такса за образуване на съдебното

производство в размер на 40 лв.

Решението подлежи на касационно обжалване в 14-дневен срок от съобщаването му на страните пред Върховен административен съд на Република България.

СЪДИЯ: